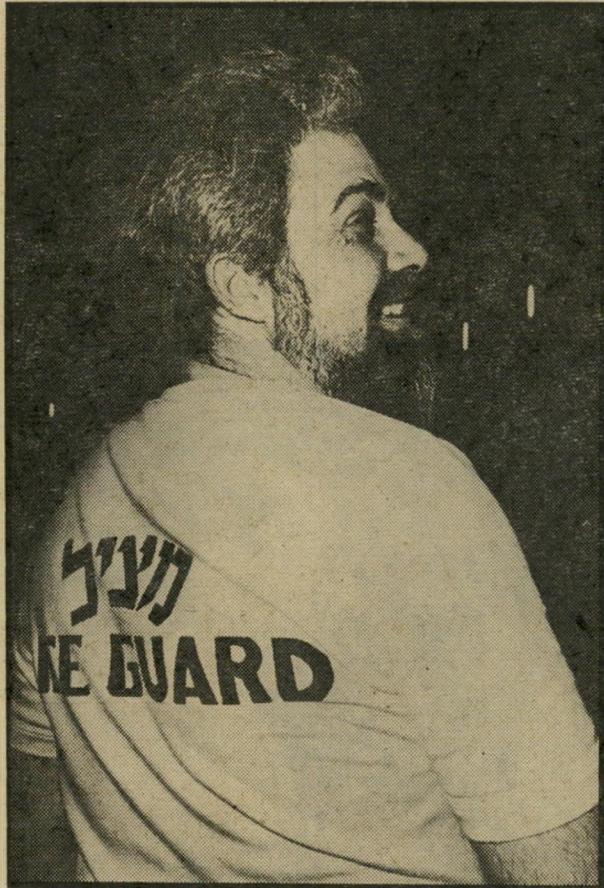

חבר הרשת של העסקיביש שימש

כמורה דרך לעיתונאים המצריים שביקרו בישראל

עץ-התות שבבית-הספר. הסתבר שגידעון חשק בתותים שעל העץ יותר מאשר בחזרה. בהצגת הבכורה של הדיבוק שרר שקט על הבמה. לאה (השחקנית מיקי מר)

אל העיתונאים המצריים שביקרו בקיבוץ גבעתיים נילוה מדריך ישראלי. המצרים ידעו כי האיש הוא עיתונאי ישראלי ממוצא מצרי, העובד בטלוויזיה. מה שהם לא ידעו

מרים גבריאלי מי שהיתה שחקנית-תיאטרון מצ' ליחה, החליטה להתחיל את הכל מחדש, ולשכוח את העבר. בשלב הראשון התחילה לעבוד כמלצרית ב"חצר" של בני אמדורסקי, אחר-כך עלתה לדרגת קופאית. כעת החליטה לעשות צעד נוסף בקבירת העבר. היא הוציאה למכירה את כל החפצים מדירתה, ובהם רהיטים בסיגנון עתיק, שטיחים בזהמים וציורים של ציירים ידועי-שם. ערב ההחלטה הדרמטית יצאה מרים גבריאלי לבלות, והכריזה על כך בהרמת כוסית.

את הצילצול, אך השחקנים שמעו אותו היטב ונכנסו ללחץ. עד שמיהר אחד מהם, שסיים את תפקידו, לענות לטלפון.

מור) עמדה להציג את הקטע שבו נכנס לתוכה הדיבוק. ל-פתע צילצל הטלפון מאחרי הקלעים. הקהל לא שמע אומנם

יוסי קריים בעליו ועורכו של עיתון-הספרות "פרוזה", החליט לחלץ את הירחון מהצרות הכספיות שלו בעזרת מכירה פומבית, שהתקיימה במלון בתל-אביב. יוסי בא למכירה לבוש בחולצת-טי, ועליה המילה "מציל". כשנשאל אם הוא עובד בבריכה, השיב: "לא, אני מנסה להציל את העיתון."

זה שאותו עיתונאי לא היה, אלא רוברט דסה, חבר הרשת שביצעה את העסקיביש ב-קהיר. דסה לא טרח לגלות להם את זהותו, והם עצמם לא זיהו בו, כמובן, את אחד מאסירי הפרשה.

באחרונה נראה בבית-המישפט בתל-אביב עורך-הדין יגאל יצחק הלוי, כשהוא מחזיק תחת בית-שחיו ספר תיאוריה ללימוד נהיגה. חבריו בבית-המישפט צחקו, שכן, יגאל היה בעבר קצין במישטרת תל-אביב, ושימש כחוקר תאור-נות-דרכים. מרבית התיקים, שהוא מטפל בהם עכשיו, הם תיקי תאונות-דרכים. למרות זאת לא עבר עורך-הדין בן-ה-40 מיבחן-נהיגה עד היום.

שחקן הבימה, יהודה אפרוני, המשחק עתה בהצגת הדיבוק, אינו מפסיק לספר לחבריו כמה קשה עבד על תפקידו החדש. אפרוני, ששיחק לפני זמן קצר את תפקיד החמור בחלום ליל קיץ טוען כי היה קשה לו מאד להפוך עורו ולעבור מתפקיד החמור לתפקיד רב צדיק.

כאשר נערכו החזרות להצגה נעלם באחד הימים השחקן גידעון זינגר. כל השחקנים, שערכו את החזרות בבית-הספר תלפיות, חיפשו אותו, אך לשווא. אחרי שעה ארוכה שמעו קריאה מצמרת

מרשימותי של מבקר מסעדות

הפעם היה כחברתי אורח מצרפת. ידיד ותיק ומבין גדול בארוחות ובין. המסעדה זכתה למחמאותיו, ובמיר-חד הביע פרנסוא את התפעלותו מיון "פטיט סירה". זהו יין אדום חדש ומעולה של כרמל-מזרחי, והוא התי-אים נפלא למנה העיקרית, עלי בקר ברוטב. לא מכבר טעמתי עוד יין חדש של כרמל, "טינטה אמרלה". גם הוא יין שול-חני אדום משובח. אני ממליץ על היינות האלה בפני כל אוהבי היין הטוב. כדאי לכם לזכור את השמות החדשים האלה.

פטיט סירה וטינטה אמרלה מיטיבים את הארוחות

כרמל מזרחי מיטיב ראשון לציון וזכרון יעקב

מוקד

פרדריקה סגר מי שהיתה מלכת חיי-החילה של תל-אביב, נעלמה לאחרונה מאתרי הבימויים. בעלה, דב סגל, שוהה בניו-יורק, והיא החליטה שלא לצאת מהבית ולשמור על כלב הדוברמן החדש שלה, פאנק. באחד הערבים הצליח ידידה, מייק סטלוביצקי, המתגורר עתה במיאמי-ביץ' ושהגיע ארצה עם קבוצה של מאה צליינים כדי להראות להם את הארץ, לסחוב את פרדי לבימויים. היא סיפרה כי נגמרה לה העיר, והיא רוצה לפתוח מועדון-חילה בקאהיר. כשנשאלה מי יממן את הקמת המועדון, השיבה: "אמנה אל ממשלת ישראל, ואם לא, אל ניסים גאון."